

Gouda, 4 augustus 2021

Zaaknr 261532

In: 210908

Geachte dames en heren van de gemeente Gouda,

Als bezorgde burger van deze gemeente heb ik de afgelopen maanden de politiek gevolgd t.a.v. de warmtetransitie op lokaal niveau. Ik heb de berichtgeving in geschreven media nauwlettend gevolgd alsmede deelgenomen aan de diverse online informatieavonden, en dan met name die mijn eigen wijk Plaswijck betroffen. Daarnaast hebben ook landelijke initiatieven mijn belangstelling en ook de verslaggeving daaromtrent houd ik in de gaten. Het is me dan ook een groot genoegen dat de gemeente haar *Concept Transitievisie Warmte* (verder: *CTW*) heeft gepubliceerd en bewoners uitnodigt tot een reactie.

Bij het lezen van alle plannen, voornemens, dromen en uitvoeringen – niet alleen van resp. in Gouda, maar ook elders in het land – rijzen vragen op die anderen voor mij ook hebben gehad en die mensen na mij nog zullen hebben. Bijvoorbeeld:

Waarom de drang van de gemeente Gouda om dit reeds in 2040 te bewerkstelligen?

De grote zorg: de kosten voor huiseigenaren

De mythe van de woonlastenneutraliteit

De onvermijdelijke drang en dwang

Onbetrouwbare overheid: het veranderen van de spelregels tijdens het spel

Investerings nauwelijks terug te verdienen

'Concurrerende problemen': bodemdaling, funderingsproblemen, rioleringsproblemen

Gelijk speelveld: ook steun verlenen aan sceptici en weigeraars

Ik vind het niet zinvol om op de meest gestelde vragen in te gaan in dit antwoord aan de gemeente, omdat ik verwacht dat zij in de komende jaren nog voldoende ter sprake zullen. Als de gemeente ervoor kiest mij toch antwoorden te geven op mijn zorgen, is dat te prijzen, maar voor mezelf heeft dit alles nog geen prioriteit.

Waar ik echter wel bij stil wil staan, is het laatste punt: het gelijke speelveld.

Wat bedoel ik daarmee? De landelijke overheid, en in haar kielzog de plaatselijke overheid, willen dat de Nederlander steeds minder CO₂ uitstoot. Dat doen ze bijvoorbeeld door subsidies te verlenen om isolatiemaatregelen te treffen of anderszins verbouwingen aan woonhuizen te stimuleren.

Vooralsnog is *stimuleren* het toverwoord, maar een ieder kan aanvoelen dat stimuleren op een gegeven moment noodzakelijkerwijs over moet gaan in vormen van drang en dwang (we zien dit ook bij de COVID-vaccinatie), omdat er ook huishoudens zullen zijn die niet mee willen werken aan allerlei vormen van de in sommige kringen zo geprezen verduurzaming en energietransitie.

Vooralsnog behoort ik zelf tot deze groep huishoudens.

In een proeftuin zijn twee partijen van belang: de overheid en de huiseigenaar.

Woningbouwcorporaties laat ik buiten beschouwing, omdat ik daar niet mee te maken heb in mijn persoonlijke situatie, maar feitelijk is een wooncorporatie natuurlijk ook een huiseigenaar. Mijn grote vrees is dat we op den duur een situatie gaan krijgen van eenrichtingsverkeer: de overheid die huiseigenaren stimuleert, pusht en dwingt. De middelen die de overheid daarbij tot haar beschikking heeft, zijn eindeloos. Zij heeft onuitputtelijke financiële en juridische middelen om haar doelen te bereiken; middelen die de huiseigenaar gemiddeld genomen niet heeft.

Daarom wil ik de gemeente middels deze brief stimuleren tot het nadenken over het scheppen van een gelijk speelveld: ook critici of tegenstanders verdienen het om gehoord te worden, maar meer dan dat: ook zij moeten in staat gesteld worden juridisch tegen (lokale) overheidsplannen in het geweer te komen – op kosten van deze overheid. Immers, de voorstanders en welwillenden krijgen

alle hulp die ze kunnen krijgen, dus dat zou ook voor de tegenstanders moeten gelden. Om discriminatie te voorkomen, dient de overheid ook de wat minder gewillige mensen alle hulp en steun te bieden om hun zorgen kenbaar te maken en om hun eventuele bezwaren juridische kracht bij te zetten. Dat zou dus kunnen betekenen dat de overheid ook de 'tegenpartij' financieel zal moeten ondersteunen, bijvoorbeeld als het tot juridische procedures komt.

Ik begrijp dat de overheden daar niet om zitten te springen, maar men moet beseffen dat ook veel belastingbetalers niet zitten te springen om een energietransitie in Nederland. Lang niet iedereen is van de noodzaak of het effect ervan op de mondiale CO₂-uitstoot overtuigd.

De woorden boven de ingang van het Stadhuis op de markt luiden: 'Audi et alteram partem.' Hoor ook de andere partij; een oproep tot hoor en wederhoor, de vereisten van een gelijk speelveld. Ik hoop dat de gemeente Gouda indachtig deze woorden zal handelen, ook als haar dat niet altijd welgevallig zal zijn.

Hopende op een positief antwoord en met vriendelijke groet,